

Krááá!

Kdysi dávno na jaře (červen 2019)

Osada havranů

V příjemném široce otevřeném údolí při ohybu potoka se krčí malá, chudá osada, podobná cikánskému táboru.

Většina chýší v osadě je postavena do kola. Skoro uprostřed návsi stojí mohutný dub s korunou po jedné straně bleskem uraženou. Nedaleko dubu je znát ve sněhu vypálené místo společného ohniště s rozestavenými kamennými sedátky. Dnes tu na poradním místě nikdo není. Obyvatelé vesničky se krčí u svých ohňů v bídnych zasněžených chýších, zalézající před zimou.

Totem, přisekaný a ozdobený dubový kmen, má zhruba podobu lidské figury s velkýma očima a dlouhým zobákovitým nosem. Po stranách jsou připevněna jakási křídla z lesního chvojí. Kupodivu dovedně jsou do sloupu vyřezány – pouhými kamennými nástroji – posvátné značky, které napodobují havraní stopy ve sněhu.

Rekonstrukce muže z pozdní doby kamenné

Náčelníkem osady byl sachem (volný rodový soudce), čaroděj v jedné osobě, vzimě oděn do medvědí kožešině a s velikou vyřezávanou holí v ruce.

Všichni v osadě strádali hladem (je krutá zima) a někdy den i dva dny nikdo nejedl. Poslední zásoby obilí byly úzkostlivě opatrovány v jámách, aby bylo na jaře co zasít. Ale i z těchto drahocenných zásob přidělil někdy sachem rodinám po čepici zrní, když hlad příliš krutě doléhal. Placka z rozemletého zrní, vodou zadělaná a v rozpálené jamce upečená, byla sváteční pochoutkou.

Ach, koroptev! To by byla lahůdka! Před několika dny uviděl pod lesem koroptví důlek. Hoch, zabrán vzpomínkou, roztáhl prsty u rukou – tolik koroptví se v důlku krčilo! Zvedly se do výše, když se přiblížil. Jedna koroptev nemohla letět, ploužila křídlem po sněhu a jen vyskakovala. Skočil po ní a v mžiku jí utrl hlavičku. Pak si teprve kořist prohlédl a viděl, že koroptev byla poraněna vránami. To pak byla pečinka!

Rekonstrukce vesnice z mladší doby kamenné

Hoch přinesl ještě třísek, co mohl unést, a přiložil na oheň. Několik polen bylo již v chýši přichystáno; vystačí hořet do rána. Dým se prodíral ven střechou, spletenou z větví a přikrytou kožemi. Vypadalo to, jako by chatrč hořela. Komína ani oken nebylo. Obyvatelé všech chatrčí si tak svítivají ohněm, nebo za lepšího počasí odhrnují závěsové kožešiny u vchodu do chýší.

Hochova lovecká příhoda ... Nejslavnější jeho kousek byl, když chytil medvědí mládě. Tehdy byl nejméně o hlavu menší než teď – a tak slabý, směšně

slabý! Dnes by dovedl takové medvědě jinak popadnout! Ale tenkrát ho maličké medvědě zle zřídilo... Tak byl podrápán a zkrvácen, že řval až do večera. Štěstí ještě, že děda byl brzy hotov se starou medvědicí, a když ležela s jazykem vypláznutým, mohl skočit hochovi na pomoc.

Podle Eduard Štorch: Osada Havranů

Doba Osady Havranů

Eduard Štorch zasadil děj své knihy do mladší či pozdní doby kamenné a jako vždy do České kotliny, hlavním hrdinou udělal dospívajícího chlapce Havranpírka. Pojďme se podívat, jak svět Osady Havranů vypadal.

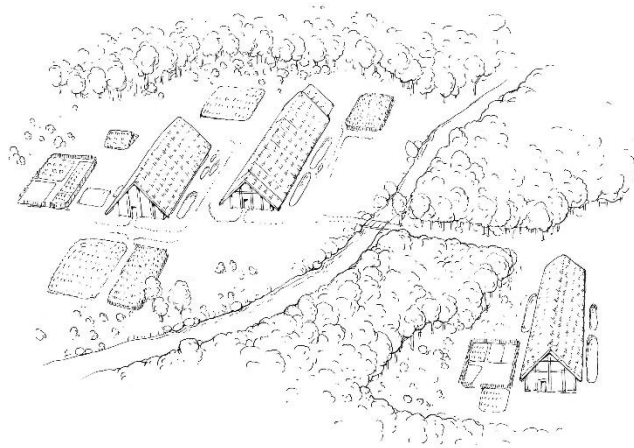

Život v mladší době kamenné

Doby ledové jsou již dávno minulostí a s poslední z nich zmizela i obří zvířata jako mamut, srstnatý nosorožec, nebo obří jeleni. Do té doby stepní krajina se mění v lesnatou, převažují listnaté lesy, jen v horách to jsou jehličnany. Z Blízkého východu se začalo šířit nové umění – obdělávání půdy. Tedy lesy jsou narušeny lidskou činností a jejich osadami. V Čechách totiž lidé používali jiný způsob obdělávání, část lesa pokáceli a následně spálili (vyžďářili). Taková půda pak dávala několik let vysoké výnosy, ale rychle se vyčerpávala, proto se osada za čas (asi 15 let) musela přestěhovat na nové místo. Hlavně pěstovali obilniny, kromě toho také chovali dobytek – krávy, ovce, kozy, ... Z obilnin se většinou drtila mezi kameny hrubá mouka, ze které se dělaly placky. To byla tehdy hlavní potrava, ale kromě toho stále lidé ještě chodili na lov a tím si doplňovali jídelníček. Jaká zvířata mohli lovit – jeleny, zajíce, divočáky, bobry, někdy i medvědy, dále různé ptactvo (koroptve, křepelky i některé dravce). Maso se hlavně peklo na ohni, ale již také vaří v hrncích.

Ke svému životu potřebovali nástroje. Jak napovídá název doby, jedním z hlavních materiálů byl kámen (v oblíbě byl hlavně pazourek), z nějž se štípali hlavně čepele a další nástroje. Dále se užívalo dřevo a

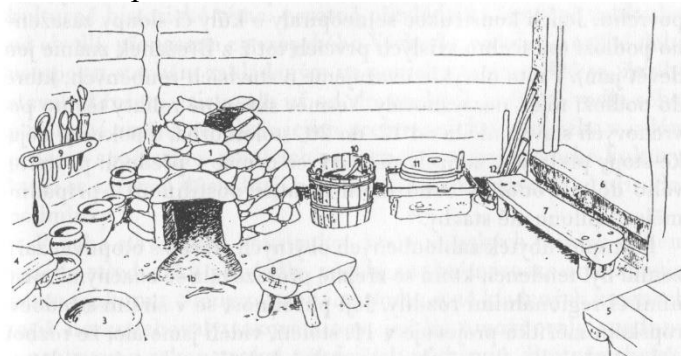
kosti, ze kterých byli lidé schopni vyrobit velmi precizní nástroje, např. i malé jehly na šití. Relativně novou záležitostí je výroba keramických nádob. A úplnou novinkou je v pozdní době kamenné zpracovávání prvních kovů – zlata a mědi. Jenže kovy neumí zpracovávat každý, jako ostatní materiály, takže jsou vzácné a drahé, a ne každý se s nimi setkal, proto nemusí znát ani jejich hodnotu. Lidé té doby se většinou odívají do oblečení tkaných z rostlinných vláken nebo z ovčí vlny. Kůže a kožešiny se již tak často pro výrobu oblečení nepoužívají.

Vesnice z mladší doby kamenné

Domy se v té době stavěly okolo kůlové konstrukce. Stěny se vypletly proutím a vymazaly hlinou. Střechy bývaly z rákosu či slámy. Světlo a teplo zajišťoval otevřený oheň někdy i pírka, kouř z něj si musel najít cestu pod střechou, kde v čelech domu bývaly menší kouřové otvory. Komíny ještě nebyly známy. Oheň se udržoval po celý den a noc. Dům míval malá okénka, která se na zimu ucpávala, nebo zakrývala okenicemi (sklo ještě nebylo známo). Dost často přes zimu v domech s lidmi žila i jejich hospodářská zvířata, což napomáhalo udržování tepla. Ze stejného důvodu (teplo) byly někdy domy částečně zahloubeny do země – polozemnice.

Co tehdy lidé vyznávali, přesně nevíme, ale asi to byly různé přírodní síly. Štorch Osadě přisoudil jako hlavní nadpřirozenou sílu Velkého Havrana.

Archeologický pohled do interiéru obytné stavby v Březně. V rohu stávala pec, u ní jsou seskupeny nádoby, opodál se otáčel ruční mlýnek na obilí

Krááá!

Kdysi dávno v létě (snad 18. července 2019)

Příjezd

Jak je již tradicí, táborníci se v sobotu dopoledne sešli v Praze na Roztylech. Cesta autobusem proběhla v poklidu, ale počasí tou dobou v Čeríně bylo deštivé. Naštěstí pro táborníky déšť před příjezdem ustal a přesun od sila do tábora již proběhl v poklidu. V táboře došlo k rozdělení dětí do čtyř oddílů podle věku. První oddíl (nejmladší) mají na starost Nad'a a Anička, druhý Evička, Terka a Kiki, třetí JT a Tom a čtvrtý (nejstarší) Brácha a Julča.

Odpoledne se táborníci seznamovali v oddílech, prošli si tábor a podobně. Bylo víceméně pod mrakem, ale již nepršelo. K večeri byla výborná frankfurtská polévka.

Večer byl volný program a den se v poklidu nachýlil ke svému konci.

Cesta do minulosti

Počasí se poněkud zlepšilo, takže táborníci dopoledne připravovali dřevo a večerní oheň. Vše se do oběda stihlo, takže je čekaly výborné masové koule s rajskou omáčkou a knedlíkem.

Stavba ohně

Po poledním klidu čekal táborníky rozřazovací závod a to Cesta do minulosti.

* * *

Start rozřazováku na Trojce

Osadníci se prvně přesunuli na Trojku, kde byl start. Odsud postupně vyráželi na cestu. Po cestě bylo šest stanovišť, mezi nimiž docházelo k časovému posunu. Na stanovišti, byly dva úkoly, z nichž jedním bylo uhodnout období. První stanoviště bylo v současnosti, které obsluhovala Terka. Tuto dobu uhodli skoro všichni. Zde se jezdilo autem na vysílačku po dané trati. Poté dochází k prvnímu posunu v čase a to do baroka, kde se střílelo na válečky a celé to řídila Kiki. Uhodnutí doby tu velmi kolísalo, oblíbený byl např. středověk. A dostali jsme se dále v historii a to ve středověku, takže došlo na rytířský souboj s JTým. Zajímavým typem zde byla doba železná (část mladšího pravěku). Další zastávkou byla antika (starověké Řecko a Řím), kde Tom prověřoval paměť podle obrázkové cesty. Zajímavým odhadem doby byl nový středověk nebo faraoni. Následující zastavení bylo ve starověkém Egyptě, takže se stavěl div světa – pyramida, čemuž šéfovala Nad'a. Poslední zastavení bylo v pravěku, kdy se pod vedením Aničky vydali na lov mamutů. Egypt a pravěk většina uhodla. Závěr cesty vedl do Čerína. Nešťastně do průběhu závodu zasáhl déšť, takže na chvíli byl přerušen. Když doběhl i poslední účastník, tak se vydali zpět do tábora. V táboře zatím proběhla změna v osadu Havranů, zrovna zde probíhalo obětování, poté Černý havran, náčelník a šaman osady, přivítal nové osadníky. Tedy opět došlo na drobný časový skok a to k současnosti do pozdní doby kamenné.

Stanoviště pravěk

Za jednotlivé oddíly byli nejlepší následující – za první oddíl David Č., za druhý Lukáš T., za třetí Miky a za čtvrtý Jůla, celkově byl nejlepší Miky, druhá Katka B. a třetí Jůla.

Sněmovní místo

Stařešinové osady Havranů

* * *

U táborového ohně

K večeri byla pórková polévka. Jelikož se počasí umoudřilo a poněkud zlepšilo, tak večer byl zapálen táborový oheň. O oheň se nám starali ohnivci – Jirka, Julča, Tom a Kiki. U něj se zpívalo a hrálo na kytary. Také proběhlo povídání o lesní moudrosti a o stupních této moudrosti, o které mohou táborníci usilovat. Novým táborníkům, kterých bylo jedenáct, byla předána první táborová placka a to kulatá, jak říkáme nultý stupeň.

První oddíl vítá nováčky a předává kulaté placky

* * *

Poté náčelník Černý havran (Khainether!) postupně představil stařešiny osady, kteří předvedli, v čem jsou dobří. Chrápající medvěd (Bozd'a), Lovkyně lebek (Helča), Bystrý rorýs (Brácha), Unavená liška (Julča), nejlepší lovec osady Divous (Lukmen), vysmátá Kozinka (Evička), samotář Šedý vlk (Johnny), nejlepší kuchařky osady Stará veveřice (Zdena) a Šťastná veveřice (Evka), Mohutný motýl (Jirka) a Mazaná bobřice (Marťa). A již byl čas jít spát.

Divous a Bystrý rorýs přinášejí uloveného kance

Náčelníci rodů přinášejí sazenice

Zkoušky a kultura

Pondělí začalo lepším počasím, oteplovalo se a celý den se střídalo slunečno s lehčími mraky.

První oddíl při seznamování se s Přírodou

Dopoledne táborníci po oddílech obcházeli stanoviště, kde se dozvídali podrobnosti o zkouškách, které mají plnit pro získání lesních stupňů. Pro první až třetí stupeň to jsou Uzle, Oheň, Orientace, Zdravověda, Příroda, Morseovka, Šifrování, Hlad, Mlčení, Zkouška odvahy, Zdatnost, Obloha a Zručnost. Na vyšší stupně jsou to vždy tři zkoušky, které jsou náročnější a komplexnější.

K obědu byly chutné špízy s bramborem.

Odpoledne došlo k rozdělení osadníků do šesti rodů. Prvním rodem jsou Kamzíci, které vede rodový náčelník Zpívající kamzík (JT) a mají modrou barvu, dalším jsou Hovniválové vedení Tančící hovniválkou (Terka) a s hnědou barvou. Třetí jsou Včely s náčelníci Zmatenou včelou (Kiki) a se žlutou barvou, dále Hbití Pašáci vedení Hbitým pašíkem (Tom) a s oranžovou barvou. Pátí Rudí Ptáci vedení Trpělivá ptačice (Naďa) a s červenou barvou a posledním rodem jsou Hadi s náčelníci Šílenou hadicí (Anička) a se zelenou barvou.

Rody si utvořily oděvy, připravovaly políčka, na kterých vysázely plodiny. Také si vymýšlely název a pokřik. Jako nejlepší pokřik byl vyhodnocen rodu Hadů, další byli Hovniválové, Rudí ptáci, Kamzíci, Hbití pašáci a poslední Včely.

Příprava políček

Večer již byl poklidný a hupky do spacáčku.

Miky dělá zkoušku Ohně

Hladový den

Je to smutné, ale osadu v noci přepadli muži z kmene Supů a vykradli všechny zásoby jídla. Hlídka se nedokázala jejich přepadení ubránit a skončila

přivázaná u stožárů. S osvobozením jim pomohly Kozinka a Tančící hovniválka. Osada se sice probudila do slunečného rána, ale bez zásob, jen se podařilo dovézt od kupce něco chleba. Rody tím pádem musely dobře s přiděleným chlebem dobře hospodařit. Proto také byly vybrány zbylé zásoby (sušenky, brambůrky atd.), aby bylo možno přežít delší dobu, kdyby se nepodařilo zajistit dříve nové zásoby. Navíc během shromáždění u sněmovního stromu vnikl Divous sýpky a začal vyjít zásobu zrní na setbu. Byl proto z osady razantně vyhnán.

* * *

Celý den bylo počasí zvláštní, část oblohy se udržoval jasná a modrá, zatímco přes druhou část oblohy přecházely temné mraky. Přesto za celý den vůbec nepršelo.

Program byl po oddílech a přizpůsoben menší zátěži nedostatku jídla.

Třetí oddíl strávil dopoledne hraním her v okruhu tábor, Parkoviště a Smrk. První hrou bylo Hutututu, následovalo odpočinkové Městečko Palermo. V táboře ještě hráli náročnější hru s Frisbee. Odpoledne byl opět na cestách. Tentokrát vyrazil na Jedničku a už cestu vyplňoval čas hrou Signály. Díky tomu na zhruba dvacetiminutové cestě strávil něco přes hodinu. Po příchodu na Jedničku došlo na doplnění energie sladkými nápoji – Bezináda a Kofoláda. Tuto energii pak využil oddíl ke hře Běh pro číslo, při které se táborníci lehce zpotili. Tento problém vyřešil přilehlý brod, který nám poskytl zchlazení a chvíli vodních radovánek.

Čtvrtý oddíl se rozhodl zahnat pocit hladu sportem. Po prvním (ne zcela úspěšném) pokusu o volejbal bylo nutno pod vedením praktikantky Julči zdokonalit techniku odbíjení a následně odehrál třisetovou bitvu. Pauzy na oddech byly vyplňovány vyprávěním zábavných příhod ze života v Praze i na venkově. Odpolední program byl pojat odpočinkově – táborníci se vydali na Trojku – a to potokem i po cestě. Tam se zchladili ve Vltavě, zahráli karetní i jiné hry a vydali se zpět do tábora na zbývající dávku chleba k večeři. Redakce informace o dění v druhém a prvním oddíle neobdržela.

Tento den byl zakončen brzkou večerkou, kdy všichni doufali, že se další den podaří získat nějaké zásoby. V noci nastalo částečné zatmění měsíce.

Zatmění měsíce

Tábor

Krááá!

Kdysi dávno v létě (snad 21. července 2019)

Lov

Středa byla slunečná, takže se vstávalo dobře. Po snídani a nástupu byl čas vyrazit na lov.

Kamzíci na zkoušení smyslů

Bylo třeba zvětšit zásoby, tak rody vyrazily na lov. My, jako Včely, jsme vyráželi jako poslední. Mysleli jsme si, že budeme vyrážet vždy po 10 minutách, což by znamenalo, že bychom měli vyrážet necelou hodinu po prvním rodu. Něco se zvrtilo, proto jsme vyráželi skoro dvě hodiny po prvních. V první části jsme byli u Kozinky, Lišky a Rorýse a zde jsme si procvičili své smysly – chuť, čich a hmat. Dále se stopovalo a nakonec jsme dorazili do loveckého revíru. Zde jsme si vyzkoušeli své lovecké dovednosti. S naostřeným kopím jsme se připlížili ke zvěři a snažili jsme se jí zasáhnout (zvěř představoval kruh z lana na zemi v trávě). Odsud jsme se již vydali do tábora s úlovkem, který představovala mrkev.

Napsala Johy z rodu Včel

Včely hází oštěpem na zvěř

Nejlepšími lovci byli Hadi, po nich Kamzíci a Hovniválové, dále Hbití pašící, Včely a na konci Rudí ptáci.

K obědu bylo rizoto. Odpoledne byl oddílový program. Večere sestával ze zapečeného dvojboje (francouzské brambory a šunkofleky).

Výlet

Čtvrteční den bylo příjemné počasí, sice převážně pod mrakem ale teplo. Následuje popis cesty třetího oddílu.

Třetí oddíl se chystá na cestu do města

Ve čtvrtek se naše osada rozdělila na čtyři části, aby se vydaly hledat kupecká hradiště, kde by šlo doplnit zásoby. K obědu jsme si nesli sekanou s chlebem a hořčicí. Okolo polední hodiny naše skupinka dorazila do hradiště jménem Český Krumlov. Bylo zde mnoho stánků s kožešinami, obuví, drahými kovy a kameny a s tolik žádanými potravinami. Po dokoupení zásob, obchodníci nás pěkně odírali a za pytlík běžného zrní chtěli vysoké ceny (hromadu kožešin). Ovšem počasí nám příliš nepřálo, takže by to mohlo vyplavit naši osadu. Naštěstí se to nestalo a po náročném cestě jsme se vrátili do osady, která byla v pořádku.

Napsala Sára z rodu Hbitých Pašíků

Po návratu oddíly čekala kuřecí polévka s játrovými knedlíčky. Večer byl poklidný a unavení táborníci se soumrakem zalehli do spacáku.

V noci splnili zkoušku Noční výsadek Nanomart'ák a Dymany.

Noční démon

Příprava táborového ohně

Po snídani se nosilo dřevo a připravoval oheň. K obědu bylo trhané maso s bramborem. Odpoledne probíhal oddílový program, který částečně byl využit k mytí v hygieňáku. Jinak první a druhý oddíl hrály vybíjenou. Třetí oddíl šel na Trojku, kde hrál Lidské člověče nezlob se, Městečko Palermo a Moje nohy, tvoje nohy. Čtvrtý oddíl hrál Kubb, Vybíjenou a Země město.

První oddíl hraje vybíjenou

Čtvrtý oddíl hraje Kubb

K večeři byla tortilla. Poté nastal čas zapálit oheň, o který se starali Dádí a Sára. Vydatně se pělo, dokonce došlo na Proklatý vůz.

U táborového ohně

* * *

Kamzíci pátrají po Nočních démonovi

Začalo to jako normální táborový oheň. Spousta zpěvu, veselí a tance. Najednou ale klid protne vyděšený výkřik. Divous (Lukmen), našťvaný za své vyhnanství, se rozhodl mstít a unesl Veveriči (Ejka). Šest odvážných rodů se tedy rozhodlo vydat se jí zachránit. Každý rod se postupně vypravil po Divousových stopách, než ho ale vystopovali, členové rodů si museli projít několika náročnými zkouškami. Nejdříve potkali neznámého pocestného (Bráchu), který je všechny mimo vůdce rodu oslepil jasným světlem natolik, že museli jít části cesty poslepu. Když se jejich zrak konečně rozjasnil, stařešina rodu kvůli kletbě ztratil řeč, a tak si ostatní členové museli najít cestu bez jeho aktivní pomoci. Naštěstí osadník (Khainether) náčelníkovi rodu pomocí lektvaru řeč vrátil a poradil, aby sledovali zvuk kance, kterého poranil Divous a vleče ho sebou. Další pocestná (Julča) chtěla za radu boty, protože její sebral Divous. Poslední pocestný (Jirka) donutil náčelníka rodu sníst nechutné jídlo, aby dokázal důležitost kuchařek, a poté poradil cestu přímo k Divousovi. Když rody Divouse v lese našly, náčelník každého rodu podepsal vlastní krví smlouvu, která rušila Divousovo vyhnanství, výměnou za

Veveřičin život. Všechny rody a náčelník Černý havran smlouvu podepsali a tak byla Veverice zachráněna a Divous se vrátil zpět do osady Havranů jako její člen.

Napsala Anička B. z rodu Hadů

Zpívající kamzík stvrzuje dohodu s Divousem

Oddílový den a kráкотéka

Sobota byl zatím nejteplejší den, pořad bylo slunečno.

Druhý oddíl běhá pro písmenka

Dopoledne všechny oddíly vyrazily na Trojku, aby se osvěžily ve Vltavě. Kromě toho hrály i různé hry. Druhý oddíl hrál Země město a děti šly potokem. Třetí hrál Na jelena a Městečko Palermo a čtvrtý hrál Země město a volejbal.

K obědu bylo uzené se zelím a knedlíkem. Odpoledne pokračoval oddílový program. První oddíl šel potokem na Trojku po stopě zlaté ryby. Druhý se osvěžoval ve vaně a hrál přehazovanou. Třetí oddíl páčil polena a čtvrtý hrál Mólky a koupaly se ve vaně. Dádí odpoledne plnil zkoušku Tajná cesta a byl úspěšný.

K večeri byla gulášová polévka. Poté propuklo velké plesání zvané Kráкотéka či pravěké tanečky. Krákalo se a plesalo až do noci.

Kamzíci

Hadi

Včely

Hovniválové

Rudí ptáci

Hbití pašíci

Krááá!

Kdysi dávno v létě (snad 30. července 2019)

Krákotéka

Do minulého čísla se již nevešlo žádné foto z krákotéky, proto přidáváme nyní aspoň jednu fotku.

Krákotéka

Neděle

Ráno nás uvítalo deštěm, který naštěstí rychle přešel. Proto bylo dopoledne věnováno zpracování dřeva pro kuchyň a hygieňák. Dádí z ranního nástupu vyrazil plnit zkoušku Samoty. K obědu bylo perfektní vepřové na paprice.

Střihání při Evoluci

Odpoledne se počasí zlepšilo, bylo polojasno. Takže se hrály hry na louce po rodech. Do toho dorazil Chrápající medvěd se zbožím od kupců a nabízel ho rodům, které něco nakoupily a to hlavně kotlíky a

plátna. Kotlíky se jim hodily na následujících výpravách a na plátno malovaly nástěnné malby. Po ukončení nákupů pokračovaly hry na louce a to Evoluce, Průjmy a Noemova archa.

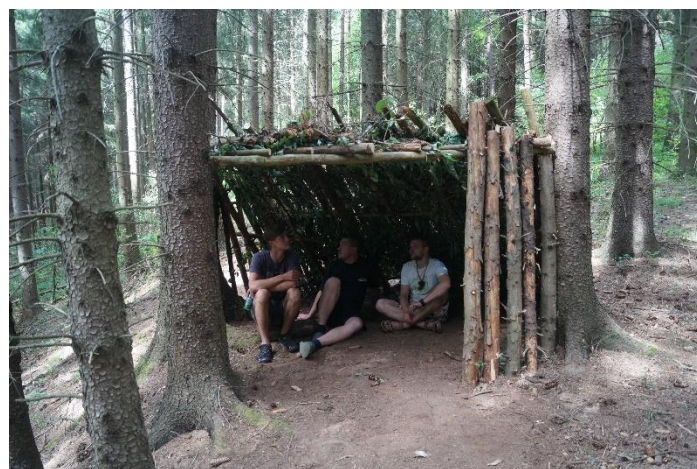

Kupecké zboží

K večeri byly těstoviny na sladko. Následoval poklidný večer.

Přespání

V pondělí převažovalo slunečné počasí, i když občas nějaký mráček přešel. Na nástup se vrátil Dádí se splněnou zkouškou Samoty. Dopoledne byl oddílový program.

Dádího sídlo, které postavil na přespání

K obědu bylo pečené kuře s bramborem. Jelikož pastviny v okolí osady byly již spaseny, bylo nutno dobytek vyhnat na letní pastvu.

* * *

Po poledním jsme se dozvěděli, že půjdeme na přespání mimo tábor. Na nástupu pak proběhl závod o vybírání nejlepšího místa. Závod spočíval v otočení cejchy naruby, když na ní stál celý rod. Vykročení nohy ven se trestalo přičtením 5 sekund do celkového času. V tomto závodě zvítězili Kamzíci, druzí byli Včely, třetí Hadi, čtvrtí Hbití pašíci, pátí Hovniválové a poslední Rudí ptáci. Po nástupu nám rodoví náčelníci řekli, co si zabalit sebou. Nezbytnou součástí ručně vyráběné pádlo. Když bylo vše a všichni připraveno, mohlo se vycházet. Hned první a zároveň poslední zastávka byla na kamenné cestě u Sahelu.

Hbití pašíci otáčejí prostěradlo

Z každého rodu si dva nejzkušenější osadníci šli vybrat své místo na přespání. Vybíralo se v pořadí, které bylo určeno v závodě s cejchou. Po rozložení místa na spaní jsme museli jít na dřevo a připravit ohniště. Ve večerních hodinách jsme zaslechli zvon, kterým nás Julča svolávala. Dozvěděli jsme se o večerní hře a jejích pravidlech. Ve hře šlo o kradení pádel. Na ukradnutí jednoho pádla bylo zapotřebí nejprve nasbírat 6 artefaktů, které se nalézaly v lese mezi jednotlivými tábořišti. V této hře zvítězili Kamzíci, druzí byli Hbití pašíci, třetí Rudí ptáci, čtvrtí Hovniválové, pátí Hadi a poslední Včely. Druhý den se vstávalo okolo půl jedenácté. Po snídani se rody vydávaly nazpět do osady. Některé rody šly rovnou do tábora a některé šly prvně na Trojku. Hra se celkově všem líbila.

Napsala Ád'a z rodu Kamzíků
* * *

Připojujeme ještě pohled jiného rodu na přespání: Jdeme přespat do lesa po rodech. Rody spaly kousek od sebe. Na přespání jsme dostali nějaké jídlo (hlavně špekáčky na večeři) a vyrazili jsme na dobrodružnou noc. Došli jsme na místo a náčelník rodu s pomocníkem šli vybrat místo na přespání. Po nějaké době se vrátili, a každý rod šel na své místo. Museli jsme se připravit na noc. Všichni si museli udělat oheň. Když jsme se připravovali na spaní, zavolali nás, ať jdeme za Julčou. Když se všichni sešli, tak

nám vysvětlila hru, která nás měla čekat. Nesměli jsme běhat, nesměli jsme křičet, nesměli jsme mít hodinky, museli jsme najít 6 různých artefaktů, se kterými jsme chodili k jiným rodům ukrást jim pádlo. Po rozchodu začala samotná hra.

Napsala Katka K. z rodu Hadů
* * *

Hledači artefaktů

Zkouška dospělosti

V úterý dopoledne se rody ve slunečném počasí postupně vracely do osady. Zde vybalovaly a uklízely věci, které měly sebou na přespání.

K obědu byl guláš s knedlíkem.

Odpoledne osadníky čekala zkouška dospělosti, která sestávala ze šesti disciplín.

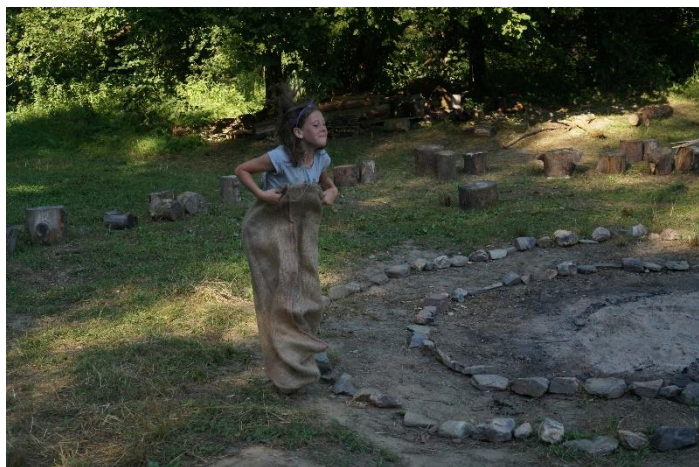
Klárka hází polenem

* * *

Jednoho dne se členové všech rodů rozhodli, že proti sobě znovu poměří své síly. Tentokrát se ale usnesli, že prověří, kteří členové jsou ti nejhbitější, nejrychlejší a obecně nejvyspělejší. Všichni se rozdělili do šesti různých soutěžních skupin podle pohlaví a věku (kluci a holky, starší, střední a mladší). Celkově poměřili své síly v šesti různých disciplínách a to: Uteč prokazující rychlost a vytrvalost v běhu, Cesta na lov ukazující hbitost, Lov prověřující schopnost lovu s oštěpem, Hod polenem

poměrující sílu členů, dále Přines vodu a Skok z místa. Po splnění jednotlivých se vyhodnotilo pořadí a ti nejzdatnější z každé skupiny byli slavnostně vyhlášeni a náležitě odměněni.

Napsala Anička B. z rodu Hadů

Týnka L. při Cestě na lov

Střední holky – 1. Katka B., 2. Verča a 3. Johy

Střední kluci – 1. Matěj, 2. Filip B. a 3. Honza L.

Mladší holky – 1. Klárka, 2. Adélka K. a 3. Terka

Starší holky – 1. Eliška, 2. Anna J. a 3. Adéla Š.

Mladší kluci – 1. Matyáš, 2. Lukáš T. a 3. Ondra

Starší kluci – 1. Dádí, 2. Ádis a 3. Dymany

Po večeři, ke které byla bramboračka s chlebem, ještě došlo na volejbal, kdy se výběr dětí postavil výběru vedoucích. Přes statečný výkon dětí podlely 0:3 na sety.

Volejbal

Den sklizně

Slunečné počasí pokračovalo i další den. Oddíly to tedy využily k návštěvě Trojky, koupání a starší ke sjíždění Vltavy na matračkách.

Koupání ve Vltavě

K obědu byly boloňské špagety. Odpoledne opět většina oddílů zamířila k vodě, jelikož v dalších dnech nás čekal náročný program. V podvečer ještě proběhl fotbalový zápas mezi dětmi a vedoucími, výsledek byl 1:7. Miki, jediný střelec dětí, byl následně oceněn cenou Cristiana RONALDA.

Fotbal (Miki versus Tom)

K večeři byly zapečené těstoviny. Po ní byl poslední volný večer. Ještě proběhlo vyhodnocení rodových políček, zde dáme slovo našim dopisovatelům:

* * *

Už to je nějaký ten den, kdy byla osada Havranů obdarována osadou Krkavců, což pak dalo v osadě vzniknout prvním zahrádkám a políčkům. Dlouhé dny se každý rod o své políčko pečlivě staral, zaléval, zkrášloval, přinášel nové byliny a i jinak vylepšoval. Konečně po tom všem přišel ten očekávaný den – den sklizně.

Políčka (uprostřed Hadi)

Byl horký den a obyvatelé osady Havranů si krátili čas plaváním v řece, nebo také plutím na plavidlech. Odpoledne poté zasvětili tvorbě nástěnných maleb pro každý rod a výrobě keramiky (tyto činnosti probíhaly již dříve). Očekávaná sklizeň a hodnocení přišly až k večeru. Každý rod netrpělivě čekal na ohodnocení nejstarších členů osady. Když byla sklizeň vyhlášena za úspěšnou a nejlepší políčka

vyhlášena, den byl zakončen pravěkou zkouškou Ohně na vodě.

Napsala Anička B. z rodu Hadů

Vyhodnocení pokřiků a názvů proběhlo již na začátku tábora, ale teď se vyhodnocovali políčka, pádla a nástěnné malby.

Starání se o políčka byla zábava. V posledních dnech před vyhodnocením všichni vymýšleli ty nejzajímavější vychytávky, aby mohli zvítězit.

Nejlépe to vymysleli Hadi se svojí Hadí zahradou, na 2. místě se umístili Kamzíci a Hovniválové, dále byli Včely, Hbití pašici a na konci Rudí ptáci. Všechny rody měly políčka zdařilá.

Pádla jsme si měli vyrábět z přírodních surovin. Na nástěnnou malbu jsme měli jen jednu barvu a to hnědou. Bylo docela dost obtížné vymyslet, co malovat, ale všichni to docela zvládli. V této části byli opět nejlepší Hadi a spolu s nimi Hbití pašici, dále Kamzíci, Včely, Hovniválové a Rudí ptáci.

Kultura se povedla úplně všem, ale Hadům „překvapivě“ nejvíc (vyhráli všechny části).

Napsala Johy z rodu Včel

Ohně na vodě

Několik osadníků ještě večer využilo k plnění vyšších zkoušek. Oheň na vodě splnili Filip, Adéla Š., Anna B. a Johy, kromě toho Dádí dokončil Zručnost II.

Dádího Zručnost II

Cesta za pokladem

I ve čtvrtek vládlo slunečné počasí, ale dnes rody čekala cesta za pokladem. Prvně si musely doplnit obrázkovou mapu, kterou sbíraly za předchozí hry. Když se zdařilo jí doplnit, mohly vyrazit. Cesta je prvně vedla k Vltavě, kterou bylo třeba zdolat na lodi, případně přebrodit, ale dva rody (Hovniválové a Včely) minuly správné místo, takže se zašly až k brodu u Jedničky. Dále cesta vedla lesem do kopce, bylo třeba po padlém stromu překonat strž a dále stoupat kolem zaniklé osady.

Hadi vaří oběd

Po poledni přešly velkou paseku a bylo nutno si ulovit něco k obědu (střelba lukem). Následně úlovek uvařily (polévka s chlebem) a vydaly se dále. Dva

rody (Hadi a Hbití pašici) zase odbočily špatně a sešly k brodu u Jedničky. Ostatní rody musely projít územím Supů, kteří ho bránili. Nakonec se všem rodům podařilo postupně dorazit k roklince, kde byl schován poklad a vyzvednout ho. V pokladu byla hromada fazolí (naše platidlo) a keramické píšťalky. Nejúspěšnějším rodem byli Kamzíci, druzí Hadi, třetí Hovniválové, čtvrtí Rudí ptáci, páté Včely a poslední Hbití pašici. Cestou zpět došlo na koupel a osvěžení na jedniče. Dejme ještě slovo Hovniválům:

Hadi a Hbití pašici mají poklad

* * *

Včely a Hovniválové našli poklad

Poté, co se našemu týmu podařilo zajistit zbývající útržky mapy a ty posléze správně poskládat, vydali jsme se na cestu. Brzy jsme došli i žluté Včely, se kterými jsme bohužel minuli první stanoviště, tudíž jsme brodili Vltavu na nesprávném místě. To nás ovšem nezastavilo, po druhém břehu jsme se vrátili na správný bod a od něj už úspěšně pokračovali dál podle mapy. U Unavené Lišky jsme opět úspěšně vyzkoušeli týmovou spolupráci a dostali se přes spadlý strom. DDi s Petrem D. nás podle mapy správně vedli až ke Kozince, kde jsme si vystříleli zasloužené suroviny na polívku. Poté, co jsme nasbírali dřevo na ohniště a uvařili polévku, jsme se se Včelami vydali dál. Cestou jsme se museli ubránit naštváním Supů, protože jsme podle mapy museli

projít přes jejich území. Od nich už jsme šli s vidinou blízkého cíle, který na nás čekal po cestě přes les, louku a krátký úsek silnice. V cíli nás přivítal Černý Havran, který nás dovedl k pokladu v podobě zapečetěných fazolí, které jsme další den využili na Tržišti. Cestou zpět jsme na Jedniče počkali na ostatní rody a u toho se osvěžili v řece a za odměnu si pochutnali na limonádě z kempu. Po odpočinku už jsme se vydali zpátky do Osady Havranů, kde na nás čekala úžasná hostina v podobě pečené kýty a vynikajícího mojita, do kterého jsme přidali mátu z našich políček.

Co se nám na závěrečné etapě líbilo nejvíc, byla spolupráce rodů i jejich jednotlivých členů. I přes horlivé sluníčko, vysoké teploty a těžký terén jsme vždy šli se Včelami (podobně jako další rody, které chodily po dvou), vždy na sebe čekali a pomáhali si psychicky i fyzicky. Takže i do cíle jsme přišli jako jedna parta, které nezáleží na pořadí, za což na nás byly naše náčelnice hrdé.

Napsala Tančící hovniválka (Terka)

* * *

Žranice

Po návratu v táboře se grilovaly dvě pořádné kýty, aby byly k večerní oslavě nalezení pokladu. Tuto hostinu si rody ještě vylepšily tím, co sklidily ze svých políček. Po této vydatné hostině večer vypukla Krákotéka (diskotéka). Plesalo se hluboko do noci.

Krákotéka

Krákotéka – děláme stojky

Pouť a oheň

Ani v pátek nepřestalo slunce svítit. Dopoledne se připravoval závěrečný oheň a zároveň někteří osadníci ještě využili poslední příležitost k plnění zkoušek. Kromě jiného Nanomart'ák splnil Záchranu zraněného a to skvěle namaskovaného Toma.

Nanomart'ák Zachraňuje zraněného

K obědu nás čekal kuřecí řízek s bramborem. Odpoledne dorazili kupci a pouť, kde byla možnost vydělat ještě nějaké fazole a naopak za získané fazole si nakoupit různé věci a dobroty. Jako atrakce byly špalky s kyjem, prak, hlavové magnetky (lov rybiček), mlácení mamuta s rolničkou, loutkové pití, odpal bublin, odpal balonku naplněného vodou, hlavové kuželky.

Pája mlátí mamuta

Kluci na špalcích

Prodejní stánek

Po večeri, ke které byl chléb s pomazánkou, tábor postihla nepříjemná událost, kdy se ztratil JPekovi mobil. Mobil se sice podařilo najít, ale pachatele „přemístění“ se vypátrat nezdařilo. Tato událost pozdržela začátek ohně, ale nakonec oheň zaplátl, u něho došlo na různá vyhlásování. Nejlepším rodem byli Hadi, druzí Kamzíci, třetí Hovniválové, čtvrtí Hbití pašáci, páté Včely a poslední Rudí ptáci. Dále úklid stanů a hlavně stupně Lesní moudrosti. Letos mělo historický význam, jelikož Dádí jako první získal šestý stupeň. Kromě toho stojí ještě za zmínku pět nových nositelů čtvrtého stupně – Anička B., Johy, Filip, Adéla Š. a Jůla.

Dádí přebírá šestý stupeň

Odjezd

Sobota byla již ve znamení balení. Všichni byli plně zaměstnaní, ale vše se během dopoledne stihlo a kolem poledne vyrazila kolona táborníků nahoru

k silu. Zde se čekalo na příjezd autobusu, který dorazil po 14 hodině. Došlo na výměnu osazenstva busu a účastníci prvního běhu vyrazili ku Praze. Bohužel před autobusem byla uzavřena část trasy, proto musel na objízdnou trasu, což ho zdrželo. Nakonec ale všichni v pořádku dorazili domů.

U autobusu

Galerie oddílů

První oddíl

Druhý oddíl

Třetí oddíl

Čtvrtý oddíl

Hodnocení rodů

	Rozřazovák	Kultura 1	Lov	Noční démon	Kupec	Hry na louce	Noviny	Chýše	Zkouška dospělosti	Kultura 2	Kultura 3	Cesta za pokladem	Bronzový poklad	CELKEM	POŘADÍ
Kamzíci	15	30	150	120	-35	15	50	180	60	50	40	180	500	1355	2.
Hovniválové	20	50	120	120	-35	60	0	90	110	50	20	120	500	1225	3.
Včely	0	10	60	120	-40	45	100	30	50	30	30	60	500	995	5.
Hbití Pašáci	0	20	90	120	-40	75	100	150	70	20	60	30	500	1195	4.
Rudí Ptáci	10	40	30	120	-40	30	0	120	40	10	10	90	500	960	6.
Hadi	25	60	180	120	-35	90	180	60	30	60	60	150	500	1480	1.